

11 то добрѣ работѣ стори на мене. Защото сиромасы-тѣ всикога имате съсъ себе си, а мене всикога нѣмате. Защото тя като възлія това миро на тѣло-то ми, стори го за погребеніе-то ми. Истинѣ ви казувамъ: Дѣто и да ся проповѣда това евангелие по всички-тѣ свѣтъ, ще казува за неинъ споменъ и това което тя стори.

14 Тогази единъ отъ дванадесетъ-тѣ, нарещенъ Іуда Искаріотски, отиде при първоєщенници-тѣ, и рече: Какво ще ми дадете, и азъ ще ви го прѣдамъ? И тѣ му прѣложиха тридесетъ сребърници. И отъ тогази търсѣше благорѣміе да го прѣдаде. И въ първый-тѣ денъ на празникъ-тѣ на беекласны-тѣ хлѣбове дойдохъ ученици-тѣ при Іисуса, и рекохъ му: Дѣ ищешъ да ти приготвимъ да ядешъ пасхъ-тѣ? И той рече: Идѣте въ градъ-тѣ при еди кого си, и речѣте му: Учителъ-тѣ казува: Врѣме-то ми е близу; у тебе ще направи пасхъ-тѣ съ ученици-тѣ си. И сториха ученици-тѣ както имъ повелѣ Іисусъ; и приготвили пасхъ-тѣ.

20 И когато станѣ вечеръ, сѣднахъ бѣ на трапезъ-тѣ съ дванадесетъ-тѣ. И като ядяхъ тѣ, рече: Истинѣ ви казувамъ, че единъ отъ васъ ще ми прѣдаде. И тѣ насъкърбени тежко, начињахъ всикой единъ отъ тѣхъ да му казувать: Да не бы да съмъ азъ, Господи! А той отговори и рече: Който затопи съ мене рѣкъ-тѣ си въ блюдо-то, той ще ми прѣдаде. Сынъ человѣческий отхожда, както е писано за него; а горко на тогози человѣка, чрѣзъ когото Сынъ человѣческий ще бѫде прѣдаденъ; добрѣ бѣло на тогозъ человѣка, ако да не бы ся родилъ. И отвѣтица Іуда, който го прѣдаде, и рече: Да ли съмъ азъ, учителю? Казува му: Ты рече.

26 И когато ядяхъ, зѣ Іисусъ хлѣбъ-тѣ, и благослови и прѣломи го, и даваше на ученици-тѣ, и рече: Земѣте, яждте; това е тѣло-то мое.

27 И зѣ чашъ-тѣ, и благолари, и даде имъ и ка-